

att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:t ingå med underdånig begäran, att undersökningar måtte, så fort sig göra låter, anställas å dessa föreslagna väglinier, från Ume öfver Stensele till Ranfjorden i Norge och från Bodö till Skellefte och Pite, samt sedan sådana försiggått, Kongl. Maj:t ville till Riksdagen aflemna nådig Proposition i ämnet.

Situationskarta med beskrifning öfver föreslagna vägsträckningen efter Umeå floddal åtföljer motionen.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

L. J. Fahlander
från Westerbottens län.

Häruti instämma

Olof Nilsson.

Gustaf Hæggström.

N:o 197.

Af Herr L. J. Fahlander: Angående förändringar af §§ 5 och 6 uti 2 Kap. Giftermålsbalken.

Lagbestämmelserna i 2 Kap. 5 och 6 §§ Giftermålsbalken i afseende å "svågerlag å sidone" och "i andra svågerlaget", sådana dessa paragrafer lyda i Kongl. Förordningen den 10 April 1810, hafva föranledt och komma att föranleda stora besvär, stora kostnader och stor tidsutdrägt för dem, som vilja ingå äktenskap inom de slägtleder som i omförmälde paragrafer uppräknas, utan att den ringaste nytta tillskyndas Staten genom de ansökningar, som i dylika fall måste till Kongl. Maj:t ingifvas.

Erfarenheten har visat, att något afslag i dylika frågor aldrig försports; och då tillståndsbrevet icke belägges med stämplat papper, hvarigenom Staten skulle tillskyndas en inkomst, icke heller är belastadt med lösen, hvarigenom den enskilde embetsmannen kan vinna eller förlora en påräknad extra inkomst, vågar jag,

jag, alldenstund dessa lagstadganden enligt min och mångas tankar äro i deras nuvarande skick olämpliga, föreslå,

att ifrågakvarande 5 § måtte erhålla följande lydelse: "I svågerlag å sidone må man gifva sig med sin broders enka" o. s. v. samt 6 § "I andra svågerlaget må man äktenskap bygga med sin hustrus stjuvmoder" o. s. v., såvidt icke lämpligare vore att helt och hållet från lagen utesluta dessa paragrafer.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

L. J. Fahlander.

N:o 198.

Af Herr Magnus Svensson: Angående öfverförande från handelsdiskontfonden till allmänna diskontfonden af minst 3,000,000 R:dr R:mt.

Redan vid sistlidne riksdag tog undertecknad sig friheten väcka ett par förslag om, huru den inom landet i trångmål och betryck stadda produktionen skulle kunna upphjelpas medelst förseende med passande förlags- och rörelsekapital. De framställda förslagen ledde dock ej till det åsyftade ändamålet, lika litet som något annat vidgjordes för att underlätta alla uti förlägenhet och betryck stadda jordbrukare och näringsidkare. Sedan dess har förlägenheten icke antagit mildare former, och behovet synes vara än större och kommer väl småningom blifva ännu svårare, såvida ej hjälp mellankommer. Ett märkligt tidens tecken, ett slående bevis på vår banklagstiftnings oduglighet, är dock det förhållande, att, medan produktionen inom vårt land kämpar med yttersta penningeförlägenhet, så låta våra bank- och börsunderrättelser oss veta, att penningetillgången är god, ja öfverflödigt i våra penningeanstalter, så att diskontering försiggår med lätthet och till låg ränta. Ett sådant förhållande kan, enligt min

Bih. till Riksd. Prot. 1868. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 10 Häft.